

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 800/2015
15.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Н.С. и др, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Н.С и М.С., адвоката Љ.К., поднетом против правноснажног решења Основног суда у Краљеву Кв 414/15 од 11.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2015. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Н.С. и М.С., адвоката Љ.К. као основан, **УКИДА СЕ** решење Основног суда у Краљеву Кв 414/15 од 11.08.2015. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Кв 414/15 од 11.08.2015. године, уважавањем жалбе пуномоћника приватне тужиле М.К., адвоката Р.К., преиначено је решење Основног суда у Краљеву К 2197/2010 од 04.06.2015. године тако што је захтев за накнаду трошкова поступка браниоца окривљених Н.С. и М.С., адвоката Љ.К. одбачен као неблаговремен. Против првостепеног решења жалбу је изјавио и бранилац окривљеног која је оцењена као неоснована.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених Н.С. и М.С., адвокат Љ.К. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 262. ст. 1. и 2. и члана 265. став 1. ЗКП из чега произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Н.С. и М.С., адвоката Љ.К. сходно одредби

члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу одредбе члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом, па је нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених Н.С. и М.С., адвоката Љ.К. указује да је наведеним правноснажним решењем повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. ст. 1. и 2. и члана 265. став 1. ЗКП.

Наиме, из списка предмета се утврђује да је пресудом Основног суда у Краљеву К 2197/2010 од 10.02.2013. године према окривљенима Н.С. и М.С. на основу одредбе члана 354. тачка 2. тада важећег ЗКП одбијена оптужба да су починили по једно кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, а окривљени М.С. и кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом увреда из члана 170. став 1. КЗ. Том пресудом приватна тужила обавезана је да у корист буџетских средстава суда плати износ од 3.000,00 динара на име паушала, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5803/2013 од 25.12.2013. године, делимичним усвајањем жалбе пуномоћника приватне тужиле М.К. укинута је пресуда Основног суда у Краљеву К 2197/2010 од 10.09.2013. године само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање док је као неоснована одбијена жалба пуномоћника приватне тужиле М.К. у осталом делу и пресуда Основног суда у Краљеву К 2197/2010 од 10.09.2013. године је потврђена.

Из списка предмета произилази да је дана 27.01.2015. године бранилац окривљених адвокат Љ.К. поднео суду захтев за исплату трошкова кривичног поступка те да је Основни суд у Краљеву, одлучујући о поднетом захтеву решењем К 2197/2010 од 13.02.2015. године обавезао приватну тужилу М.К. да Н.С. и М.С. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 270.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема решења, а сходно одредби члана 265. став 3. ЗКП. Даље, из списка предмета се утврђује да је наведено решење укинато решењем Основног суда у Краљеву Кв 127/2015 од 17.03.2015. године и предмет враћен поступајућем судији на поновно одлучивање који је решењем К 2197/2010 од 26.03.2015. године обавезао приватну тужилу М.К. да Н.С. и М.С. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 270.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема решења, а сходно одредби члана 265. став 3. ЗКП.

Основни суд у Краљеву је одлучујући поводом жалбе пуномоћника приватне тужиле М.К. решењем Кв 237/2015 од 19.05.2015. године укинуо решење Основног суда у Краљеву К 2197/201 од 26.03.2015. године и предмет вратио поступајућем судији на поновно одлучивање. Даље, из списка предмета се утврђује да је Основни суд у Краљеву решењем К 2197/2010 од 04.06.2015. године обавезао приватну тужилу М.К. да Н.С. и М.С. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 270.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема решења, а сходно

одредби члана 265. став 3. ЗКП, те да је Основни суд у Краљеву решењем Кв 414/2015 од 11.08.2015. године уважавајући жалбу пуномоћника приватне тужиље М.К., адвоката Р.К. преиначио решење Основног суда у Краљеву К 2197/2010 од 04.06.2015. године, тако што је захтев за накнаду трошкова поступка браниоца Н.С. и М.С., адвоката Љ.К. одбацио као неблаговремен.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се поднетим захтевом за заштиту законитости указује да је побијаним решењем учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. ст. 1. и 2. и члана 265. став 1. ЗКП.

Наиме, према одредби члана 265. став 1. ЗКП када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе – трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1. до 6. ЗКП нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. означеног члана између осталог, прописано да се подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана.

Како је решење Основног суда у Краљеву К 2197/2010, којим је поновно одлучивано о трошковима кривичног поступка донето дана 04.06.2015. године, а бранилац Н.С. и М.С., адвокат Љ.К. је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка са подацима о њиховој висини поднео дана 27.01.2015. године, а што се утврђује из пријемног штамбиља Основног суда у Краљеву, дакле, у року прописаним цитираном одредбом члана 262. став 2. ЗКП, то је, по оцени Врховног касационог суда, Основни суд у Краљеву решењем Кв 414/2015 од 11.08.2015. године којим је као неблаговремен одбацио захтев за накнаду трошкова браниоца окривљених Н.С. и М.С., адвоката Љ.К., уз образложење да је исти поднет по протеку рока од једне године од дана правноснажности пресуде Основног суда у Краљеву К 2197/2010 од 10.09.2013. године учинио повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. ст. 1. и 2. и члана 265. став 1. ЗКП, будући да у делу одлуке о трошковима кривичног поступка ова пресуда није постала правноснажна, обзиром да је управо у том делу укинута пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5803/2013 од 25.12.2013. године.

С обзиром на наведено, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Н.С. и М.С., адвоката Љ.К. као основан, укинуо правноснажно решење и предмет вратио Основном суду у Краљеву на поновно одлучивање о захтеву браниоца, адвоката Љ.К. за досуђење трошкова кривичног поступка, при чему ће тај суд имати у виду примедбе наведене у овој пресуди.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.